Mrs. G. Pavitran.—Sir, I beg leave to introduce the Nambudiri Reform Bill.

Mr. K. Ayyappan.—I second it.

Mr. C. A. Kunjunni Raja.—I want some information. This Bill is only a copy of the Nambudiri Regulation which has already been passed by this Council. I want to know what the fate of that Bill now is. If it is passed, then this will be superfluous. The same sections are copied in this Bill also. If something is said definitely with regard to that Bill, then we can go on with this Bill.

President.—Then why are you in a hurry when the fate of that Bill is not known? Now supposing it is passed, this will also be there. What is the purpose of this?

Mrs. G. Pavitran.—The two Bills are net similar The purpose of this Bill is to redress the grievances of the women of the Nambudiri community.

President.—They are now under the Purdha system.

Mrs. G. Pavitran.—For a long time now the Nambudiri women of this State have been labouring under many difficulties which have prevented them from growing to their full stature The object of the present Bill is to do away with the obstacles that stand in the way of their getting married (1) by giving them equal facilities with men in the matter of marriage and (2) by enabling the junior male members of the Nambudiri *illoms* to marry in their own community.

President.—I think this was not in the original Bill. The purpose you have now given will not be satisfied by that Bill. It is only concerned with the management of the *illom*, etc. We may now go on with this Bill.

The question before the House is that leave be given to introduce the 'Nambudiri Reform Bill'.

Question put and agreed to.

Resolutions on Matters of General Public Interest.

4. Abolition of capital punishment (*contd.*).

President.—We shall next proceed with the further consideration of resolution number four. The last speaker yesterday was Mr. Thomas Manjuran.

Mr. Thomas Manjuran.—Sir, I was saying yesterday that there were two things to be considered in the administration of criminal law. One would be entirely from a sentimental point of view, and this question is not one to be very lightly tackled. I found that, as against the various extracts read by the proposer of this resolution yesterday, there is high judicial and other support for the opposition. It would be a costly experiment to abolish death penalty. I found for instance a very learned article, from the pen of no less a person than Sir

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Reginald Craddock who had a very extended period of office in India and Burma, on this matter. He considers the question from the point of view of its applicability to India and comes to the definite conclusion that it would be a big mistake to accept the cry now raised for the abolition of the death penalty. I do not propose to take the valuable time of the House by reading *in extenso* all the passages.

I shall just read a passage or two with special reference to our own country.

"In the excitable east they sometimes proceed to run amuck and kill everybody in sight, or they may, in a fit of remorse, proceed to give themselves up, or they may take refuge in flight. I have known a case in which the murderer went on to commit nine murders before he was himself killed. I can recall another in which the murderer proceeded to decapitate his victim, put the head in a basket, carried it several miles to the Police station, and there deposited it as gruesome evidence in support of his confession. These three classes of cases apart, the average man who commits murder with some degree of premeditation does so, not because he is afraid of being hanged, but because he has confidence that he will escape detection. The severity of the penalty fails as a deterrent to the criminal whenever he thinks the chances of his conviction and punishment are remote. But it is idle to deduce from his act that he does not fear death.

There are others that contend that imprisonment for life is a more terrible sentence than death and hence the abolition of capital punishment would have no effect in increasing the crime of murder.

There might be something in this argument if the imprisonment involved perpetual confinement in chains."

Later on in another place he says "But in any case the deterrence of death by execution or penal servitude for life is surely set at rest by the fact that, with negligible exceptions, the condemned man invariably petitions for mercy, although he knows that success almost certainly means a life sentence. People are not in the habit of troubling about visions of their own death scene but if a man is contemplating murder, it is, humanely speaking, certain that the vision of a scaffold will float before his imagination, and we know from the records of crime in every country that some who have committed this crime are haunted by this vision that they betray themselves by their actions and so bring about their own conviction."

The question to be considered is how most effectively the problem of murder can be reckoned with. It is a serious obligation of any Government towards society to protect the lives of its citizens. Death from violence being the biggest thing that can happen to a particular individual certainly that must be prevented at all costs. Yesterday certain statistics were given to show and certain allegations were made to prove that countries where capital punishment was abolished seemed to get on well in spite of the death penalty being abandoned. I have got a few statistics to show just the other way. It is a well-known fact that in England the detection of murders, at any rate, in recent times, has been very very prompt. England claims to-day that she has fewer murderers at present going undetected than any other country. That is a fact admitted by every other

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

country. Perhaps it might be due to the vigilance of their Police or to other causes. In the United States of America death sentence is still in vogue but it is a notorious fact, that in the United States in the last three or four years only 2 per cent of murderers have been punished. That may be due to various reasons. The very great extent of the country, the conveniences of fast locomotion, fast motor boats and fast motor cars, and all other sorts of excuses are given. However the fact is that very few only are brought to book. Now this is the writing by an American Criminalogist of high standing. What he says is, "The real explanation probably lies in the fact that this country is altogether too lenient with murderers. Great Britain has swift and certain justice and comparatively few murders. In one year in London there were 27 murders. Think of that in comparison with 228 in Detroit, 498 in Chicago and 401 in New York last year. Ten of the London murderers were sentenced to death, ten committed suicide, four were found insane, one was reprieved and two not caught, and the average time between the murder and the execution in these cases was 81 days in England. Here, (i. e., in America) a murderer if convisted may yet have 2 years of life with all the technicalities and appeals that are permitted.

There is one thing that can be done. That is to stop the delays of justice, to close the technical loop-holes that permit so many murderers to escape the penalties of their crimes. America must demonstrate to murderers and would-be murderers that they will be swiftly and surely punished."

So what appears to me is this. The death penalty is a very welcome and necessary thing. It may not have such an influence as it should have on murderers because of the tardiness with which the penalty is inflicted. On account of the various loop-holes, as the author says, the trial continues long and many people escape. I do not want to protract my speech. I want to say one thing more. Nowhere in the British Empire the experiment has been tried. I am aware that, in some countries, not perhaps the most advanced countries, the experiment of abolishing the death penalty has been tried.

Mr. K. Mohamed Seethi.—Some countries have even restored it.

Mr. Thomas Manjuran.—Yes. Some countries have restored it. So far as Britain is concerned, they have recently set up a Parliamentary Committee to go into this matter. We may very well defer the serious consideration of this matter till that report is to come. It is also to be considered that it would be premature for us, a small part of the British Empire, to attempt to introduce a law which is against the law prevailing in almost the entire British Empire.

Dr. A. R. Menon.—Where is the question of Empire?

Mr. Thomas Manjuran.—It is not the question of Empire. But it is the question of feasibility.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. A. S. Harihara Ayyar.—In supporting this motion I bring home to the Members of the House that India itself has tried and was trying the same. On reading the ancient Sanskrit text writers Sage Sootha has said in one of his chapters in *Sootha Samhita* that whenever one commits murder the *prayaschitha* that is dictated for him is this. He has to speak the truth that he committed the murder, and after open confession of the truth he is asked to take the skull of that murdered man and to live in the forest for a certain number of years and go to the towns and villages and beg alms in that skull itself, saying every time that "I committed murder".

President.—Is it in the *Mahabharatha*?

Mr. A. S. Harihara Ayyar.—No. It is in "*Sootha Samhitha*".

So this proposition is not unknown to us. So it is supported by Hindu text writers and when we analyse the situation we find that this capital punishment came into vogue when Mr. Macaulay made the codification of the Indian Penal Code. We have simply copied the same. Macaulay passed the codification in British India when the British nation wanted all precautions for the safety of their person and property.

Mr. Thomas Manjuran.—There was no capital punishment before that?

Mr. A. S. Harihara Ayyar.—I am not aware. So much I have studied and what is in my memory I have stated. So I suggest that the abolition of capital punishment is not unknown to us and it may safely be done away with.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—നമ്മുടെ അനുഭവം എടുത്തു നോക്കുകയാണെങ്കിൽ പലതും പറയാം. തിരുവിതാംകൂറിൽ ബ്രാഹ്മണർക്കു മരണശിക്ഷ പാടില്ലെന്നുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു അവരുടെ ഇടയിൽ കൊലപാതകികൾ അധികമാകുന്നില്ല. സ്ത്രീകൾക്കു മരണശിക്ഷയില്ല. അവരുടെ ഇടയിലും കൊലപാതകികൾ അധികമാകുന്നില്ല. കൊല്ലാമെന്നുള്ള മനസ്ഥിതി സ്റ്റേററ് ദൃഷ്ടാന്തംകൊണ്ടു് ജനങ്ങൾക്കുണ്ടാക്കരുതു്. സ്റ്റേററിനു ഒരു നല്ല കാര്യത്തിനു കൊല്ലാമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ തങ്ങൾക്കും കൊന്നാലെന്തെന്നു വിചാരിക്കുന്നവർ ഉണ്ടാകുന്നതിൽ അത്ഭുതമില്ല. ബോംബേറും മററും ഇങ്ങിനെയുണ്ടാകുന്നതാണു്. ബോംബെറിയുന്നവർ അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നല്ലതായ ഒരു കാര്യത്തിനു വേണ്ടി ആത്മത്യാഗപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരായിരുന്നെക്കും. കൊല്ലാമെന്നുള്ള മനസ്ഥിതി സ്റ്റേററു ഉണ്ടാക്കരുതു്. കൊലശിക്ഷയെപ്പററി വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായം ഇരുവശത്തെക്കും ധാരാളമുണ്ടു്. അതു ഉദ്ധരിച്ചിട്ടു ഒരു പ്രയോജനവും ഇല്ല. എന്നാൽ മരണശിക്ഷ നിറുത്തലാക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളുടെ സംഖ്യ കൂടിക്കൂടിയാണു വരുന്നതു എന്ന സംഗതി നാം പ്രത്യേകം ഓർക്കേണ്ടതാണു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കൊലപാതകികൾ ജീവിക്കരുതെന്ന കരുതി മാത്രം ചെയ്യുന്ന ഈ ശിക്ഷയിൽ സാക്ഷിസമാരും ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ട്. അധികം കൊലപാതകികൾ ജീവിച്ചിരുന്നാലും ഒരു സാക്ഷിസിനെ കൊല്ലാൻ ഇടവരാതിരിക്കാനാണ് നോക്കേണ്ടതു്. അതു ലോകത്തിന്നു അതു ഗുണമായിരിക്കും.

ഈ കാരണങ്ങളാൽ ഞാൻ ഈ നിശ്ചയത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

Dr. A. R. Menon.—Sir, I rise to support the resolution. The House is well aware that lately we have been trying to impress upon the Government that punishment inflicted on the offenders must be tempered with mercy. A number of resolutions have been moved in this House and the Government have accepted some of them and the general tendency on the whole has been that the hardship inflicted upon the criminals should be lightened as far as possible. If it be so, following the general principle, of all the punishments, the most terrible punishment is hanging. Hanging a man and taking the life out of him should come under our view and we should consider whether it is absolutely necessary for the protection of our people that such a heinous, barbarous, cruel and inhuman punishment should be retained in the Statute. As one Member observed, the general tendency of the world has been to lighten the punishment and to show more and more generosity and kindness to the offenders, and even in England, where nearly 200 crimes are liable to be punished with death, they have now been reduced to only one murder.

Mr. Thomas Manjuran.—Treason!

Dr. A. R. Menon.—Treason. But not necessarily. There is an alternative clause, I believe.

The House should not be guided, I submit, either by the opinion of judicial officers or by the lawyers in a matter like this. You will never hear a single judge supporting the resolution of abolishing it nor will you hear many lawyers supporting this view. But strangely enough, after the event has taken place in all these countries, you will take the remarkable example of the very judges who took the opposite view, and they are the very people who come forward to bear testimony to the beneficent results that flowed from the reform. It seems to me that, moving from a certain rule, the judges and the lawyers are afraid to move away from these rules, and they think that, unless these things are retained, and if any alteration is effected in the law books, great crimes and great troubles might ensue. But when they see the results, they, like honourable and honest Members, have admitted the fact that the reforms have been good.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

My friend has been quoting the United States and London. The comparison is fallacious. There is no use of comparing London and New York. The nature of the population, the various ways by which the population has increased in different countries should be taken into consideration. In American States all the refugees of the European countries are being shipped and more criminals per thousand are there than you could possibly see in any European country. But if you want to effect a comparison, take a number of States within the same Government. For example, the United States itself. I am sorry I have not got the figures with me. But you will see in all the States where the reform has been effected, where the capital punishment has been done away with, that the number of murders have correspondingly decreased. In the various States under the United States Government without one single exception, as soon as this capital punishment is abolished, somehow or other, the moral temper has risen and the temper to murder has been reduced. Where the punishment has been increased, there is the horrible nature of the crime. If this change does not produce any beneficent effect, is it conceivable that countries enjoying absolute self-government will come forward and do away with the most heinous and mischievous section in *the Penal Code*? Of all the countries, the country where there is no such law is Russia itself from the time of Catharine, the great Queen. There has never been an execution. Except for treason there is no judicial punishment. This was abolished by the great Queen, Catharine. Now just consider for a moment what is taking place. Both the poor as well as the rich are taken to the scaffold. How does it affect the public? It only rouses the indignation, the temper, the beastly side of human nature, and it is only the spirit of revenge that predominates. Why, in a case of murder where a poor old man was involved, he was smashed to pieces. Such punishment would only double the number of crimes. It will not do any good to any one else. And if it can be shown, as it iseasily shown, that this does not operate as a deterrent because the number of crimes is not decreased,and if it can also be shown that, wherever this capital punishment is abolished, the crime has not increased, then I submit those who supported this measure have made out a case. There is another thing which my friend stated—the impracticability of introducing such a legislation in the State. What is taking place now? Has there been a single judicial murder for the last 20 years? I have been asking the question, "for the last 15 or 20 years has there been a single judicial hanging in the State".

President.—One or two.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Dr. A. R. Menon.—Only one. The number of commitments must be necessarily more than one. Then why keep it in the Statute? Remove this section from it. I am sure that, so long as the present Maharaja is ruling, every human being who is condemned to death shall not be hanged. Further, is there a single Judge who does not feel the acute agony when he sentences a fellow to death? I know a case where the Judge actually wept. I ask why do you keep this mockery? Why do you inflict this agony upon the judicial officers? If you can show that it is necessary for the prevention of crime, for the preservation of peace and for the protection of life, then I have nothing to say against it. If, on the other hand, we could show that, by making a change, we will be all the better, then it will be your duty to effect this change and carry out the proposition. It is for these reasons that I support the measure.

മിസ്റ്റർ കെ. മുഹമ്മദ് സീതി.—സർ, ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ ബലമായി എതിർക്കുന്നു. കൊലശിക്ഷ നിർത്തണമെന്നു വാദിക്കുന്നവർ അതിന്നു പറയുന്ന വാദങ്ങൾ നോക്കിയാൽ ശിക്ഷാനിയമം തന്നെ മാററണമെന്നു പറയുംപോലെയാണിരിക്കുന്നതു്. ശിക്ഷകൾ പിഴ, തടവ്, കൊല എന്നിങ്ങിനെയാണല്ലൊ. ഇവയിൽ ധനത്തിനും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും നഷ്ടം വരുത്തുന്ന പിഴയും തടവും കുററം ചെയ്യാനുള്ള വാസനയെ നശിപ്പിക്കുകയില്ലെന്നു വാദിക്കുന്നവർക്കു മാത്രമെ മരണശിക്ഷകൊണ്ടും ഫലമില്ലെന്നു വാദിപ്പാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. കഴുകേറെണമെന്നു വരുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ഭയം കുററം ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ ആളുകളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷാനിയമം തന്നെ ആവശ്യമില്ലെന്നു പറയണം. ഒരു Socrates നേയും നശിപ്പിക്കരുതെന്നു എൻെറ സ്നേഹിതൻ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ കൊല കൊലകൊണ്ടു തന്നെ ശിക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ അനവധി Socrates മാരുടെ, അതായതു് അനവധി വ്യക്തികളുടെ നാശമുണ്ടാകുന്നതാണു്. അവരുടെ നിലനില്പിന്നുവേണ്ടി ഈ ശിക്ഷ നിലനിർത്തണമെന്നു ഞാൻ വാദിക്കുന്നു. തൃശ്ശിവപേരൂർ മെമ്പർ പറഞ്ഞപോലെ ഈ കുററം കുറയുന്നുണ്ടൊ എന്നു നോക്കുന്നതിന്നു നമുക്കു സമയമുണ്ടായിട്ടില്ല. കൊലശിക്ഷ തീരെ നിർത്തണമെന്നു വാദിക്കുന്നവർ ഒരു വാദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതു കൊന്നവനെ കൊല്ലുന്നതുകൊണ്ടു ഭയമുണ്ടാകുന്നില്ലല്ലൊ എന്നാണു്. എന്നാൽ പിഴ മുതലായ ശിക്ഷകളും അതുപോലെതന്നെയാണു്. വിദ്യാഭ്യാസപരിഷ്കാരവും കുററമില്ലാതാക്കുന്നു എന്നാണു് പിന്നെ പറയുന്നതു്. അതില്ലായിരുന്നാൽ കുററങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുമെന്നും പറയെണ്ടതല്ലെ? കൊലശിക്ഷ നടത്തുന്നതുകൊണ്ടു ആളുകൾക്കു തീരെ ഭയമില്ല എന്നു പറയുന്നതിന്നു യാതൊരർത്ഥവുമില്ല. പിന്നെ ഈ ശിക്ഷ നടത്തുന്നതു പ്രതികാരേച്ഛയോടുകൂടി മാത്രമാണെന്നു പറ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഞ്ഞാൽ പോരാ. England ൽ കുതിരക്കള്ളനെ ശിക്ഷിക്കുന്നതു കുതിരയെ മോഷണം ചെയ്തതിന്നു മാത്രമല്ല; മററുള്ളവരുടെ കുതിരകളെ രക്ഷിപ്പാൻ കൂടിയാകുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ കൊലശിക്ഷയും മററുള്ളവരുടെ ജീവനെ രക്ഷിപ്പാൻ വേണ്ടി വെച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. നിരപരാധികൾ ചിലപ്പോൾ പെട്ടുപോകുമെന്നു പറയുന്നതു ഇതിൽ മാത്രമല്ല എല്ലാ ശിക്ഷയിലും ആകാവുന്നതാണ്. ഈ ശിക്ഷാവിധികൊണ്ടു സാമുദായികമായി മറെറാരുകാൎയ്യം വഹിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. കൊന്നവനോട് ചത്തവൻെറ കുടുംബക്കാൎക്കും മററും വളരെ വെറുപ്പുണ്ടായിരിക്കും. തൃശ്ശിവപേരൂർ മെമ്പർ പറഞ്ഞപോലെ ഒരുവനെ അടിച്ചു കൊന്നിരിക്കുന്നതു കാണുമ്പോളും ആളുകൾക്കു ചില വികാരങ്ങളുണ്ടാകും. ഇവക്കുള്ള അടക്കം തന്നെയാണ് നിയമം. കുററക്കാരൻ ശിക്ഷയനുഭവിക്കെണമെന്നു നിയമമില്ലെങ്കിൽ ജനങ്ങളുടെ പ്രതികാരേച്ഛ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുതുടങ്ങും.

The House rose for lunch at 2 p. m. and met again at 3 p. m with the Deputy President in the Chair.

മിസ്റ്റർ കെ. മുഹമ്മദ് സീതി.—ഇനിയൊരു സംഗതി പറയുന്നതു നിയമത്തിൻെറ പരിണാമം കുററക്കാരനെ നിരപരാധിയാണെന്നു പറഞ്ഞ വിടുമെന്നായിരിക്കാം. അതു അത്ര സുസാദ്ധിമാണെന്നു തൊന്നുന്നില്ല. എങ്കിലും അങ്ങിനെ സംശയിച്ചു കൊന്നവനെ വിടാൻ പാടില്ലെന്നുവച്ച് ചിലപ്പോൾ ജനങ്ങൾ കൊന്നുപോകാറുണ്ട്. പണ്ടത്തെ സമ്പ്രദായങ്ങൾ മൂലം നാട്ടിൽ വിപ്ലവങ്ങളും സ്വരച്ചേൎച്ചയില്ലായ്മയും വൎദ്ധിക്കയാൽ അവയെ നിൎത്തുവനാണ് ശിക്ഷാനിയമം തന്നെ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതു്. ജയിലിൽ പോകുവാനും പിഴക്കും ഭയമുള്ളവൎക്കു മരണശിക്ഷയിൽ ഭയമില്ലെന്നു ഒരിക്കലും വാദിക്കാവുന്നതല്ല. ചിലവ്യത്യസ്ഥ ജനങ്ങളുണ്ടായിരിക്കാം. അതുപറഞ്ഞു നിയമത്തെ മാററാവുന്നതല്ല. ശിക്ഷാനീതി ന്യായബോധത്തിൻെറ ഒരു പ്രകടനമാണ്. അതു ഭരണാധികാരി വഴിയായി പ്രലോഭനങ്ങളില്ലാത്ത ഒരു ന്യായാധിപതി മൂലം സിദ്ധിക്കേണ്ടതുമാണ്. അതെടുത്തു കളഞ്ഞാൽ നാട്ടിലെ കൊലകളും വിപ്ലവങ്ങളും നിശ്ചയമായും വൎദ്ധിക്കും. പലരാജ്യങ്ങളിലും കൊലശിക്ഷ നിൎത്തിയതുകൊണ്ട് കുററങ്ങൾ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നവർ അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണൊ എന്നു ആലോചിക്കുന്നില്ല. അവിടങ്ങളിൽ വിദ്യാഭ്യാസ വൎദ്ധന കുററങ്ങൾ തടയുവാനുള്ള ഏൎപ്പാടുകൾ ഇവയുടെ പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഇതെല്ലാം എത്രയുണ്ടെന്നു നോക്കിയാൽ അറിയാം. കൊലശിക്ഷ നിൎത്തിയതു കൊണ്ടുതന്നെയാണ് കുററങ്ങൾ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നുതെന്നപറയുന്നതു് യുക്തിവാദത്തിന്നു തീരെ വിരോധമാണ്. കൊലശിക്ഷ നിൎത്തിയ പലെരാജ്യക്കാരും അതു ഇപ്പോൾ വീണ്ടും എടുത്തിരിക്കെ ഒരു പരിചയവുമില്ലാത്ത നമ്മൾ അവിടങ്ങളിലെ പരിതസ്ഥിതികളും കാൎയ്യങ്ങളുടെ പരിണാമങ്ങളും ഗണിക്കാതെ ഈ ഏൎപ്പാട് മാററ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ണമെന്നു വാദിക്കുന്നതു തീരെ തെററുതന്നെയാണ്: കുററം ചെയ്തവൻെറ പലസ്ഥിതികളും ആലോചിച്ചിട്ടാണ് അവസാനത്തിൽ ശിക്ഷ വിധിക്കുന്നതു്. ഇരുപതു കൊല്ലത്തിൽ ഒരേഒരു സംഭവംമാത്രമെ ഇവിടെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളു. ശിക്ഷ അതു അപൂർവ്വമായിരിക്കെ നിയമത്തിലുള്ള ഈ അധികാരമെടുത്തു കളഞ്ഞാൽ കുററം ഇനിയും പതിന്മടങ്ങു വർദ്ധിപ്പാനാണ് വഴിയുള്ളതു്. ജയിൽ ശിക്ഷകുററക്കാരെ കുററത്തിൽ നിന്നു വിരമിപ്പാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുമെന്നു പറയുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. ഘാതകന്മാർ ഭ്രാന്തപക്ഷവും ഭീരുക്കളായിരിക്കും. മരണശിക്ഷയുടെ ഭയം അവരെ കുററത്തിൽ നിന്നു വിരമിക്കുവാൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ നിയമം എടുത്തുകളയുന്നതു വളരെ ആപല്ക്കരമാണ്. അതുകൊണ്ടു സാമാജികന്മാരും അതിന്നനുകൂലിക്കരുതെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. മരണശിക്ഷ വിധിക്കുന്നവർ കഠിനഹൃദയന്മാരായിട്ടല്ല കൊല്ലുന്നവനെയും മററു പലരെയും ജനങ്ങൾ പ്രതികാരേച്ഛകൊണ്ടു വധിച്ചേക്കുമെന്ന ആപത്തുകൾ വിചാരിച്ചിട്ടാണു അങ്ങിനെ വിധിക്കുന്നതു. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു നിയമവും വേണ്ട. സുഖങ്ങൾ വേണമെങ്കിൽ ഇതെല്ലാം വേണം. ജീവകാരുണ്യവും ഭൂതദയയും കേവലമടിസ്ഥാനമാക്കി പറയുന്നതും ശരിയല്ല. എന്നാൽ ശരിയായുള്ള ജീവകാരുണ്യവും ഭൂതദയയും കൊണ്ടാണു ഞാൻ ഈ നിയമം നിലനിർത്തണമെന്നു പറയുന്നതു്. അതുകൊണ്ടുകാര്യത്തിൻെറ രണ്ടുവശവും നോക്കി ഇതിനെ എതിർക്കണമെന്നു ഞാൻ എല്ലാവരോടും ബലമായി അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. V. V. Anantapadmanabha Ayyar.—I have great pleasure in supporting this resolution. The true principle of punishment has been said to be preventive as well as deterrent. The punishment should be such that it should prevent crimes. It should also deter persons from committing crimes. It should never be retributive. As soon as a crime is committed the two parties to the subsequent proceedings are the person who commits the crime and the Government. The person who is the victim of the crime is no longer concerned. Government, as the representative of the public, is the institution which has to see that no crime is committed. So the parties are not the victim and the agressor, but the Government on the one hand and the murderer or the person who commits the crime on the other. Between these two parties a spirit of retribution or vengeance is entirely out of place and the only function which the Government has to perform is to prevent similar crimes and for that purpose to inflict the necessary punishment. Now, so far as the capital punishment is concerned, we have to see whether capital punishment is necessary in order that punishment should be deterrent or preventive. Criminologists say—

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

and I have no doubt it is true—that, when a person is going to or about to commit a crime, he does not think and consider as to what kind of punishment he would be liable in the long run; whether he is going to get capital punishment or life imprisonment does not enter into his head at all. A criminal who is about to commit a crime thinks of evading detection and that is the mentality which urges him to commit the crime. He may not think at all of the consequences. Malice or provocation or some other idea urges him on to commit the crime. What the result of the crime, what punishment he is to get, these do not enter into his mind at that time. It is not an established proposition that fear of capital punishment is far greater in intensity than fear of life imprisonment. We find in most of the civilized countries capital punishment has been abolished and has given way to life imprisonment or other punishment which the States have thought fit to give. Under these circumstances, it cannot be said that capital punishment is after all absolutely essential for the maintenance of law and order. Now, taking the facts as they stand we find that the provision for capital punishment in this State is not being used to the fullest extent. I understand there was only one case in which capital punishment was given for the last nearly twenty years. It cannot be that there has been only one single instance of deliberate murder. What is the reason for such a contingency? My submission is that every one is reluctant to give capital punishment. The Judges are entirely reluctant. The idea of giving capital punishment is so repulsive that, as soon as a Judge takes up a murder case, the first idea which strikes him is to find out whether there are mitigating circumstances in the case in order that he might not give capital punishment, and if he is not able to find out any mitigating circumstances whatsoever, the next short cut would be to disbelieve the prosecution evidence and acquit the accused. The second alternative is resorted to very often and in this way many a deliberate murderer gets off scot-free without getting any punishment whatsoever. That is the practical side of it. I do not at all believe that, if the provision for capital punishment is taken away, the administration of justice would in the least suffer. Now a change of policy has been tried by several States, and having found that the change of policy is not working properly they have gone back to adopt capital punishment. I don't think we shall be disappointed if we adopt a change. If we adopted a change and the change is for the worse we can go back. There is absolutely no difficulty if we find that after all we have committed a mistake.

മിസ്റ്റർ എം. കെ. രാമൻ.—പണ്ടൊരു കാലത്തു ഒരു തരം ശിക്ഷാ വിധി നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. കണ്ണു കുത്തിയവന്റെ കണ്ണു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കുത്തുക, മൂക്കറുത്തവൻെറ മൂക്കറുക്കുക, ചെവിയറുത്തവൻെറ ചെവിയറുക്കുക ഇങ്ങിനെയായിരുന്നു ശിക്ഷാസമ്പ്രദായം. ആ കാലം കടന്നുപോയി. അന്നു അതിനു ഫലപ്രാപ്തി പക്ഷെ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. ഇന്നുജനങ്ങൾക്ക് സംസ്കാരം വർദ്ധിച്ചു. ഇന്നുകുററക്കാരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതു പ്രതികാരം ചോദിക്കാൻ വേണ്ടിട്ടല്ല. എത്ര അധോഗതി വന്ന ഒരു കുററക്കാരനും ഒരു മനഃസാക്ഷിയുണ്ട്. അവൻെറ ഹൃദയത്തിലും ഏതെങ്കിലും ഒരു മൂലയിൽ ഒരു മാർദ്ദവമുള്ള ഭാഗമുണ്ടായിരിക്കും. കഴിയുമെങ്കിൽ അവനെ സംസ്കരിച്ച് ആ മനഃസാക്ഷിയെ തട്ടിയുണർത്തി അവനെയും കൂടി ലോകത്തിലെക്ക് ഉപകാരമാക്കാൻ കൂടി ശിക്ഷാനിയമ കർത്താക്കന്മാർ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. പൈശാചികമായ കൊല ശിക്ഷ നിറുത്തേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. ഒരുജീവനെ നമുക്കെടുക്കുവാൻ എളുപ്പത്തിൽ കഴിയും. എത്രപണിപ്പെട്ടാലും അതു കൊടുക്കുവാൻ ആരാലും സാദ്ധ്യമല്ല. നമുക്ക് കൊടുക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത ജീവനെ ഇല്ലായ്മചെയ്യുന്ന ശിക്ഷാവിധികൊടുപ്പാൻ മനുഷ്യവിധി കർത്താക്കന്മാർക്കു ന്യായപ്രകാരം അർഹതയില്ല. പൈശാചികമായ മററു ശിക്ഷാ സമ്പ്രദായങ്ങളും നിറുത്തി വരുന്നു. അടി ശിക്ഷാ ഇക്കാലത്തേക്കു യോജിച്ചതല്ലെന്നുള്ള കാരണത്താൽ നിറുത്തുവാൻ തുടങ്ങുന്നു. ഏതു അധഃപതിച്ചവനും വേണമെങ്കിൽ നന്നാവാൻ പാടില്ലെന്നില്ല. കഴിയുമെങ്കിൽ അവനും അവസരംകൊടുക്കണം. ഇതിനും പുറമെ മരണ ശിക്ഷ വാസ്തവത്തിൽ അതു അനുഭവിക്കുന്നവന്നു ഒരു ശിക്ഷയല്ല. അവൻെറ ഇഹത്തിലെ സകല പ്രാരബ്ധങ്ങളും അതോടെ അവസാനിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ അവൻെറ നിരപരാധികളായ ബന്ധുജനങ്ങൾക്കോ പുത്രകളത്രാദികൾക്കോ ആണ് അതു ഹൃദയഭേദകമായ ഒരു ശിക്ഷയായി പരിണമിക്കുന്നതു. ഏതു കാലത്തും തീരാത്ത ഒരു വലിയ ഉഗ്രമായ മുറി അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഈ കഠിന ശിക്ഷയുണ്ടാക്കി തീർക്കുന്നു. പിന്നെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തുമാത്രം ഇതു തുടർന്നിട്ടു എന്തു ഫലമെന്നു ചൊദിക്കയാണെങ്കിൽ അതിലും വലിയ അർത്ഥമില്ല. നാം എപ്പോഴും മററുള്ളവരെ അൻകരിക്കേണ്ടവരാണെന്നു എന്തിനുവിചാരിക്കുന്നു? മററുള്ളവർക്ക നമ്മെ എന്തുകൊണ്ടു അനുകരിച്ചുകൂടാ? ഈ രാജ്യം വിദ്യാഭ്യാസം കൊണ്ടും മററുള്ള സംസ്കാരംകൊണ്ടും വളരെ മുന്നണിയിലാണു നിൽക്കുന്നതു. അങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന ഈ രാജ്യത്തു നമുക്ക പലെ പുതിയപ്രസ്ഥാനങ്ങളും നടപ്പിൽവരുത്തി ഫലപ്രദമാക്കി തീർക്കാം. ഈനിശ്ചയത്തിൽ എനിക്കൊരു വിപ്രതിപത്തിയെ ഉള്ളു. അതായ്തു ഈ നിശ്ചയം പാസ്സായാലും അതു കൊണ്ടു വിചാരിച്ച ഫലം ഉണ്ടാകുമൊ എന്ന സംശയമാണ്. ഇതു ഒരു നിശ്ചയരൂപത്തിലായതു കൊണ്ടു പ്രയോജനമെന്താണ്, പീനൽ കോഡുഭേദപ്പെടുത്തുവാൻ ഒരു ബില്ലായി ഇതു കൊണ്ടുവരേണ്ടതായിരുന്നു. അങ്ങിനെ ഒരു ബില്ല പാസ്സായാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വ്യാതെ ഇതു കൊണ്ടു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഫലം ഉണ്ടാകുമെന്നു എനിക്കു വിശ്വാസമില്ല. ഏതായാലും ഈനിശ്ചയത്തെ സർവ്വാത്മനാ ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നു. ജീവകാരുണ്യമുള്ള എല്ലാവരും അതിനെ പിൻതാങ്ങുമെന്നാണ എന്റെ പക്ഷം.

Mr. A. L. Antony.—I oppose the resolution. In opposing the resolution I may make only one observation. According to jurisprudence the main idea of punishment is one of deterrent effect upon others who have not committed the crime. Now we have to consider, if a punishment is meted out, whether it will have the same deterrent effect as we expect of it. If a punishment is given, in the discussion of that we have to take into consideration the nature of the people upon whom it will have effect, the condition of the country, the nature of the men, the education and culture, before we settle in what way its deterrent effect has to be caused upon such and such kind of people, before we say whether capital punishment is necessary or not. We should first of all take into consideration how far we have advanced in our culture and in the widening of our outlook. If we are in a position to say that with only life imprisonment the same deterrent effect will take place, then, of course, we can say we can abolish this system and take up only this life imprisonment. But, according to my friends' arguments, our State is the sample or example for others and we are so far advanced than many other countries. My position is that even this life imprisonment is a misery to the man until he is dead, restraining his freedom for ever in his own life-time, he is devoid of all the pleasures, he is like a brute or bird shut up in a cage. This is more inhuman, callous, or hard. Why should Members say that this should be abolished? This life imprisonment is equally inhuman. If this capital punishment will not have a deterrent effect, life imprisonment will not also have any deterrent effect. If our people have so far advanced in education, my submission is that even this life imprisonment is not necessary for us. They can be sent to any reformatory since we are to set a good example for others. Life imprisonment is very inhuman.

Another observation I have to make is though there is a provision for capital punishment in our legislative enactment we have got only one murder case, one case of actual murder in the State in the past 20 years. That shows that there is only one such fellow. Not because the Judges were acting against law or they were repulsive in meting out punishment. If it is in the law, and if they are to sit as ordinary human beings, even if it is repulsive, they have to act against him. They have found only one particular murderwhere the fellow should be ostracised out of the community.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

There was only one murder. The capital punishment is in the enactment and we had only one of this instance in 20 years. Because of this enactment there is only one murder that has actually to be called a murder, and if we remove away this capital punishment, most probably there may be many more murders. So the deterrent effect is caused because this is in our enactment which we can gather from the meting out of the punishment by the Judges. Now there has been only one case. So upon these two grounds I submit that this capital punishment should never be abolished from the State and we shall have to consider it when our sister State and people like us do the same thing.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—I rise to support this motion and in doing so I want to lay stress upon one aspect of the matter. I do not want to traverse the ground already taken by most of the Hon'ble Members The one point I want to lay stress upon is this: Our Judges being human beings are liable to err; and in the matter of an error of judgment in finding that X or Y is a murderer, I say in the matter of an error of judgment on the part of our Judges, the chances of setting right that error of judgment, if we mete out death sentence to the murderer, are nil. There are absolutely no chances. If, on the other hand, the alternative punishment of life imprisonment is meted out to the so-called murderer, if subsequently we find out that it was really an error of judgment, we have got the chance with us to set the man at liberty. On that sole ground we ought to find that the alternative punishment of life imprisonment is sufficient to see that the so-called murderer is not let loose in society to do his work again, then certainly it is a clear case for doing away with this provision in our code. Therefore, for this reason, I whole-heartedly support the resolution.

മിസ്റ്റർ ഐ. ഇ. അമ്പുക്കൻ.—ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ എതിർക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ ഇരുപതു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ കൊലശിക്ഷ അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാൾ മാത്രമെയുള്ളു എന്നതു് ഇതു നിർത്തുവാൻതക്കകാരണമായി ചിലർ വിചാരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ കൊലകുറ്റമെന്നു സംശയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കേസ്സുകൾ എത്രയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു ആരും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. കൊലശിക്ഷയുണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ കൊലകുറ്റങ്ങളുടെ എണ്ണം കുറഞ്ഞതിനെക്കാൾ നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ നിയമപാലകന്മാരായ വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരുടെ ആർദ്രമനസ്സാണ് അധികം ഇടയാക്കീട്ടുള്ളതെന്നാണ് ഞാൻ ഊഹിക്കുന്നതു. അങ്ങിനെ കുറയാതിരിപ്പാൻ ഇതെടുത്തുകളയണമെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. തുടർച്ചയായി നാലു കൊല്ലം ഇങ്ങിനെ സംശയിക്കപ്പെട്ട കേസ്സുകൾ തീരെയില്ലെന്നോ വളരെ കുറവായിട്ടു ഉള്ളു എന്നോ വന്നാൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

അപ്പോൾ നമുക്കിതെടുത്തുകളയാം. പലരും വാദിച്ച സംഗതികൾ ഒരിക്കലും ഇതിനൊരു കാരണമല്ല. നിയമത്തിലുള്ള ഈ വകുപ്പുകുററം ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ ആളുകളെ പ്രേരിപ്പിക്കുവാനാണ് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഈ വകുപ്പെടുത്തു കളഞ്ഞാൽ മറെറതെങ്കിലും ഒരു വകുപ്പു വെച്ചു പ്രസ്തുത പ്രേരണ നിലനിത്തുകയൊ അല്ലാത്ത പക്ഷം ഈ കുററം താനെഇല്ലാതായിയെന്നുവരികയൊ വേണം. സമുദായസ്നേഹം മനഃപരിഷ്കാരം മുതലായവ കൊണ്ടു ഈ കുററത്തിനുണ്ടായിട്ടുള്ള വ്യത്യാസങ്ങളറിവാൻ statistics തന്നെ വേണം. ഇവിടത്തെ കണക്കുകൾ നോക്കിയാൽ ഈ കുററത്തിന്നു കുറവുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു തൊന്നുന്നില്ല. വിദ്യാഭ്യാസം ജനങ്ങളെ സംസ്കരിക്കുന്നു എന്നതു ശരിതന്നെ. പക്ഷെ നിയമങ്ങളുടെ സ്ഥിതികൂടെ ആലോചിക്കേണ്ടതും അവകൾ മനുഷ്യഗണത്തിൽ അസംസ്കൃതരായിട്ടുള്ളവക്കു വേണ്ടിയുമാണ്.

ഡിപ്യൂട്ടി പ്രസിഡെണ്ടു.—അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ പിന്നെ നിയമങ്ങളില്ലെങ്കിലെന്താ?

മിസ്റ്റർ വി. ഡി. ഔസെപ്പ്.—അവസ്ഥക്കുപോരാ.

മിസ്റ്റർ എ. കെ. കുഞ്ഞുമൊയ്തീൻ.—ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു ധാരാളത്തിലധികം അനുകൂലമായും പ്രതികൂലമായും ഇവിടെ സംസാരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഒരഭിപ്രായം തൊന്നിയാൽ, അതു ശരിയാണൊ എന്നു നോക്കുന്നതിന്നു മുമ്പ് എതിരഭിപ്രായക്കാരന്റെ യുക്തിയെ അടിച്ചടക്കുവാനുള്ള ബുദ്ധിയാണ് നാം ആദ്യംതന്നെ കളയേണ്ടതു്. മററുള്ളവർ പറഞ്ഞതിനെ ചവ്വിത ചവ്വണം ചെയ്തു സമയംകളയുവാൻ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. പഴയകാലത്തു കണ്ണുകുത്തിയവന്റെ കണ്ണുകുത്തുക മുതലായ ആചാരങ്ങളുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ഇപ്പോൾ പരിഷ്കാരം വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് ഈ നിയമം എടുത്തുകളയെണമെന്നുമാണ് പലരും പറയുന്നതു്. എന്നാൽ പരിഷ്കാരം എത്ര വർദ്ധിച്ചാലും എല്ലാവരും ഒരുപൊലെ പരിഷ്കൃതരായിരിക്കയില്ല. അജ്ഞരും ഉണ്ടായിരിക്കും. പരിഷ്കൃതർ ഈ വകയൊന്നും ചെയ്യില്ലായിരിക്കാം. എന്നാൽ മൃഗപ്രായന്മാർഎന്തുചെയ്യും? അവക്കു ഈനിയമമുണ്ടായിരിക്കുന്നതു ഒരു വലിയ സഹായമാണ്. നമുക്കാണെങ്കിൽ ഒരു ഉറുപ്പിക ശിക്ഷ കിട്ടിയാൽ വലിയ അപമാനമായിരിക്കും. അപരിഷ്കൃതരായ പോക്കിരികൾക്കാണെങ്കിൽ പിഴയല്ല കഠിനതടവുതന്നെ വിധിച്ചാലും ഒരപമാനവുമില്ല. ഒരോരുത്തരുടെ സ്ഥിതിക്കനുസരിച്ചുള്ള ശിക്ഷകൊണ്ടെ മനസ്താപവും സൽബുദ്ധിയുമുണ്ടാകയുള്ളു. എല്ലാ വിധത്തിലുള്ള ശിക്ഷകളും വേണ്ടതാണ്. അതുകൊണ്ടു കുററങ്ങൾ വളരെ കുറയും. എല്ലാവരുംപറഞ്ഞതുതന്നെ ഇനിയും പറഞ്ഞു ഞാൻ സമയം കളയുന്നില്ല. പ്രമേയത്തെ ഞാൻ എതിർക്കുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. A. Sankara Menon.—Sir, I rise to oppose this resolution. From the discussion that we had here it is quite clear that opinion is equally divided in this House upon this question. A good amount of literature has, no doubt, gathered upon this subject. There is a great volume supporting the one side and an equal volume supporting the other side. The object of this resolution is clear—to induce the Government to undertake legislation to change the existing law. The question is whether such legislation should, in this state of conflicting opinion, be undertaken by the Government. In my opinion there is no case made out for the Government to do so. That is all I have to say.

Mr. A. B. Salem.—Sir, I rise to oppose this resolution and in doing so I wish to state that several of the statements that have been made here come from our books. Eye for eye, tooth for tooth, hand for hand, &c., are ideas that have been promulgated in the world from the Bible. These, Sir, were ideas given to us, as we believe, by the Almighty Creator of the world and it cannot be that those ideas can be flippantly taken in the mouth of any one for the purpose of showing revenge, vengeance, &c.

Mr. V. V. Anantapadmanabha Ayyar.—That is in the Old Testament, not in the New.

Mr. A. B. Salem.—I am on my legs, and if you have the patience, I shall educate you on this matter. The idea underlying those words was for the purpose of telling the man who pursues in his anxiety to avenge not to exceed the limits of eye for eye, that you shall not injure the perpetrator of crime in any manner more than what should be compensated. There are persons who say "if you dare to touch my boy I shall smash the hand that touched my boy". That is the kind of feeling of the high class people towards the lower. I am sorry to say that the Brahmin could never be hanged whomsoever he may have murdered. There have been customs here like that. So you see always the superior man always takes an opportunity to injure the lower men and can inflict a bigger punishment which his heart desires in order to teach that person a lesson. Therefore, these injunctions were given. (*A voice: Who crucified Christ?*) Romans crucified Christ (*laughter*).

Diwan Bahadur Dr. V. Verghese.— He was handed over to the Jews.

Mr. A. B. Salem.—I think you have not learned your Bible as you have learned medicine.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

That was the idea, so that the man avenging should not exceed more than the injury that has been inflicted and I take my stand as a believer in the order of things that has been given. I take my stand on my own books. There it is laid down that the man who sheds the blood of another, his blood shall be shed, and there can be no two ways that if a man kills another man the smallest punishment that can be given to that man is to kill him. It has been well pointed out by one Member, I think it is the Hon'ble Member for Kattur, is it right to inflict a life-long torture for having committed a murder rather than torture him for a few seconds and get his life exit sooner from the world? Whether he passes this way or that way it would not matter at all. All the divine beings would have said, shed the blood of the man who has shed the blood of another. For instance, the first murder that was committed was the murder of a brother by a brother. Abel was killed by Cane, yet as the world was not populated, some time was allowed to him and then he was killed. These are the kind of sayings and of course, I take my stand upon that and that law has been in the world for a long time. It is not good to say that the Judge must look into the mitigating circumstances. When he is a Judge it is his duty to give punishment; he must be strong-minded. He must give the punishment that the crime merits. It is no good to have soft hearts towards crime, it is good to have soft hearts towards caring people. To have criminals, proved criminals to let loose upon the society at large is meaningless. I am sorry to hear that we can correct an error of judgment. Where can you correct an error of judgment? An error of judgment has been made in the Madras High Court and it could never be corrected. Everybody knows that. One Mr. Narayana Menon is still in jail in connection with the Malabar riots and the error has not been corrected by the Government.

There are several methods by which civilised society can remedy matters. If the Judge's decision is to hang— whether the Government will carry it or not—I think you have several Hon'ble Members in this House who know that even though the Chief Court sentences for death, the death sentence will not be carried out without His Highness' orders. It is only passed after the papers are translated and submitted to the political power that watches over us and they advise His Highness. Therefore, even if an error of judgment has occurred in our Court, there is always a remedy as far as our State is concerned. In this State to abolish capital punishment under these circumstances is premature, and I am opposed to it.

മിസ്റ്റർ കെ. ടി. മാത്യു.—മരണ ശിക്ഷയെന്നതുടെ ന്യായങ്ങ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ളിൽ നിന്നു എടുത്തു കളയണമെന്നുള്ളതിനെപററി ഇവിടെ നടന്ന വാദപ്രതിവാദങ്ങളിൽ ഏററവും യുക്തി യുക്തമായിട്ടുള്ളത് മിസ്റ്റർ സീതിയുടെതാണെന്നാണ് എൻെറ അഭിപ്രായം. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ന്യായങ്ങളെ പററി അല്പം ചിന്തിക്കാം. കൊലശിക്ഷ നിലവിൽ നിൽത്തണമെന്നു വാദിച്ച അദ്ദേഹം തൻെറ യുക്തിവാദങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരു പ്രധാനസംഗതി മറക്കയുണ്ടായി. കൊലശിക്ഷ നിൽത്തൽ ചെയ്യണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ, കൊലകുററം ചെയ്തവരെ ശിക്ഷിക്കാതെ വിട്ടുകളയണമെന്നു വാദിച്ചിട്ടില്ല. ഇന്നത്തെ പ്രമേയവും കൊലപാതകക്കാരനെ ശിക്ഷകൂടാതെ വിട്ടുകളയണമെന്നുള്ളതല്ല. അവന്നു മററു ശിക്ഷ കൊടുക്കുന്നതിന്നു ഈ പ്രമെയം തടസ്സമായിരിക്കുന്നതല്ല. ഈ സംഗതിയെ വിസ്തരിച്ചാണ് മുഹമ്മദീയ മെമ്പർ സംസാരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈഴവ മെമ്പർ മിസ്റ്റർ അയ്യപ്പൻ ഒരു Socratesനെയും കൊല്ലാതെ നോക്കണമെന്നു പറഞ്ഞതിന്നു അനേകം Socratesമാർ കൊല്ലപ്പെടുമെന്നു മിസ്റ്റർ സീതി പറഞ്ഞതു് കൊലപാതകനെ വിട്ടു കളയണമെന്നുള്ള വിചാരം കൊണ്ടല്ല എന്നാണ് എൻെറ സംശയം. കൊലപാതകക്കാരൻ ഇനിയും ഉപദ്രവം ചെയ്യുവാൻ ഇടയുള്ളതിനാൽ അവനെ കൊല്ലണം എന്നാണ മററൊരുവാദം. ഈ വാദവും ശരിയല്ല. ക്ഷയം തുടങ്ങിയ പകരുന്ന വ്യാധിയുള്ളർ കൊലപാതകക്കാരെക്കാൾ കൂടുതൽ ഉപദ്രവം ചെയ്യുന്നവരാണ്. കൊലപാതകക്കാരനെ ജയിലിലിട്ടടച്ചാൽ അവന്നു ഉപദ്രവമൊന്നും ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. എന്നാൽ ക്ഷയം മുതലായ രോഗങ്ങൾ പിടിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ നിന്നുള്ള ഉപദ്രവം വളരെ അധികമാണ്. ഈ വക രോഗികളെ കൊല്ലുവാനൊ ഉന്മൂലനാശം ചെയ്യാനൊ നിയമമില്ല. അങ്ങനെയിരിക്കെ കൊലപാതകക്കാരെ കൊല്ലണമെന്നു പറയുന്നതിൻെറ ന്യായം എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. കൊലകുററം ചെയ്തവരെ കൊല്ലുന്നതു കൊണ്ടു കൊലപാതകം ഉണ്ടാകയില്ലെന്നു പറയുന്നതും ശരിയല്ല. കൊലശിക്ഷ നടപ്പിലിരിക്കുന്ന പല രാജ്യങ്ങളിലും കൊലപാതകം വളരെ അധികമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു കൊല ശിക്ഷനിലവിൽ നിൽത്തിയ്യുകൊണ്ടു കൊലപാതകം തീരെ നിന്നു പോകുമെന്നു വിചാരിപ്പാനും നിവൃത്തിയില്ല.

നിയമസഭ ഈ പ്രമേയത്തെപററി ഒരു തീരുമാനം പറയുന്നതിന്നു മുമ്പായി, ഗവമ്മേണ്ടു് അഡ്വൊക്കെററ് കൊലശിക്ഷ നിൽത്തൽ ചെയ്യുന്നതിന്നു ഗവമ്മേണ്ടിൽ നിന്നു ഒരു ബിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതല്ലെന്നു പ്രസ്താവിച്ചതു് ഒട്ടുംതന്നെ ശരിയല്ല. ഈ സഭയുടെ തീരുമാനം അനുസരിച്ചാണ ഗവമ്മേണ്ടു പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടത്. അതിന്നുപകരം, സഭയുടെ തീരുമാനം അറിയുന്നതിന്നു മുമ്പുതന്നെ, ഗവമ്മേണ്ടു കൊലകുററം നിൽത്തൽ ചെയ്യുന്നതിന്നു ഒരു ബിൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കൊണ്ടുവരുന്നതല്ലെന്നു പ്രസ്താവിച്ചത് ഈ സഭയെ ഒട്ടും ഗണ്യമാക്കാതെയുള്ള സംസാരമാണ്.

ഡെപ്യൂട്ടി പ്രസിഡെണ്ട്.—വളരെ തക്കമുള്ള സംഗതികളിൽ ഗവമ്മേണ്ടു ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ല എന്നാണു പറഞ്ഞത്.

മിസ്റ്റർ ഒസേപ്പ് പി. കുണ്ടുകുളം.—ഈ പ്രമേയം ഈ സഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ രണ്ടിലും അല്ലാത്തഭാവത്തിൽ നില്ക്കുമെന്നാണ് ഞാൻ കരുതിയിരുന്നത്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഗവമ്മേണ്ടു attitude അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു അങ്ങോട്ടു ചായാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. അത എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മിനിഞ്ഞാന്ന ഈ സഭയിൽ കരുവന്നൂർ വെള്ളപ്പൊക്കത്തെ സംബന്ധിച്ചു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട എഞ്ചിനിയരിങ്ങ് മെമ്പർ നിങ്ങൾ ആലോചിക്കുന്ന ഓരൊരൊ സ്കീം മുകളിൽകൂടി പോകേണമെന്നു നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നതായാൽ ആയ്യുനടക്കുന്നതിന്നു പ്രയാസമായി തീരുമെന്നും ഗവമ്മേണ്ടു ആലോചിക്കുന്നതായ വഴിയിൽ കൂടി നിങ്ങൾ യൊജിക്കുന്നതായാൽ ആസംഗതി നടക്കുന്നതിന്നു എളുപ്പമുണ്ടാകുമെന്നും പറകയുണ്ടായി.

മിസ്റ്റർ എം. ഡി. നാരായണയ്യർ.— ഞാൻ അങ്ങിനെ ഒന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

മിസ്റ്റർ ഒസേപ്പ് പി. കുണ്ടുകുളം.—എന്റെ ഓർമ്മ അങ്ങിനെയാണ്. ആയ്യുകൊണ്ടു ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ അഭിപ്രായത്തോടു ഏതാണ്ടുയൊജിച്ചു നിന്നാൽ ഒരുവിധം ജയിച്ചഭാഗക്കാരനാകാം എന്നുകരുതിയിട്ടാണ്, ഈ റസ്യലൂഷ്യനെ ഞാൻ എതിർക്കുന്നതു. ഇതിന്നുള്ള കാരണം ഒന്നാമതു കൊന്നവരെ എല്ലാം കൊല്ലണമെന്നു കൊല്ലുന്നതിനായി നിയമിച്ചിരിക്കുന്ന നിയമത്തിൽ പറയുന്നില്ലെന്നു വരുന്നുണ്ട്. അങ്ങിനെ ഉണ്ടെങ്കിൽ പലഡാക്ടർമാരെയും ഇന്നു കൊല്ലേണ്ടവരായിട്ടുണ്ടു. (ചിരി.) എന്നാൽ അങ്ങിനെ ആരെയും കൊന്നുകാണുന്നില്ല. പിന്നയൊ, അറിഞ്ഞും കൊണ്ടു, അതായ്യു മുന്നറിവൊടും, ദുഷ്ടഉദ്ദെശത്തൊടുംകൂടി intentionally കൊല്ലുന്നവരെ കൊല്ലുന്നതാണെന്നു മാത്രമെനിയമം കൊണ്ടുവരുന്നുള്ളു. ദുഷ്ടവിചാരത്തോടു കൂടി അവനവന്റെ ദുഷ്ടഇച്ഛകളെ സാധിപ്പിക്കുന്നതിന്നായി ഒരുവൻ മറ്റൊരുവനെ വളരെ നികൃഷ്ടമായ സ്ഥിതിയിൽ കഷ്ടപ്പെടുത്തി കൊല ചെയ്താൽ ആ കുററം ചെയ്തവനെ എന്തുചെയ്യണം? ഇതാണ് ഇവിടെ തീർച്ചയാക്കെണ്ടതു. ആയ്യുകൊണ്ടു ഈ പ്രമേയം വോട്ടിനിട്ടാൽ ഭൂരിപക്ഷം ഈ ശിക്ഷയെ എടുത്തുകളയരുതെന്നുള്ള ഭാഗത്തെക്ക് ആയിരിക്കുതിന്നാഗ്രഹിച്ച് ഞാൻ ഇരിക്കുന്നു.

Mr. Thomas Manjuran.—The question may be put.

Deputy President.—The resolution before the House is

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

that "This Council recommends that capital punishment be abolished in the State."

Resolution put and negatived, Government voting against.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar.—I want a poll, Sir.

The House divided: Ayes 12, Noes 24.

Ayes.

1 Mr. V. V. Anantapadmanabha Ayyar.
2 ,, A. Eachara Menon.
3 ,, A. S. Harihara Ayyar.
4 ,, E. Ikkanda Warriar.
5 ,, T. K. Nayar.
6 ,, P. Kumaran Ezhuthassan.
7 Mr. C. A. Kunjunni Raja.
8 ,, C. V. Kuriyan.
9 ,, K. T. Mathew.
10 ,, T. A. Ramachandra Ayyar.
11 ,, M. K. Raman.
12 Dr. A. R. Menon.

Noes.

1 Mr. I. E. Ambooken.
2 ,, A. L. Antony.
3 ,, K. J. Antony.
4 ,, P. C. Chanchan.
5 ,, T. K. Krishna Menon.
6 ,, T. M. Krishna Menon.
7 ,, K. Krishna Pisharodi.
8 ,, A. K. Kunhi Moideen.
9 Rao Sahib Mr. C. Matthai.
10 Mr. C. J. Mathew.
11 ,, K. Mohamed Seethi.
12 ,, M. D. Narayana Ayyar.
13 Mr. P. Nilakanta Menon.
14 ,, Ouseph P. Kundukulam.
15 ,, V. D. Ouseph.
16 Rama Varmha Tampuran
17 Mr. T. V. Ramalinga Ayyar.
18 ,, I. Raman Menon.
19 ,, K. Ramunni Menon.
20 ,, A. B. Salem.
21 ,, A. Sankara Menon.
22 ,, Thomas Manjuran.
23 Dr. E. A. Veigas.
24 Diwan Bahadur Dr. V. Verghese.

5. Local Option Bill.

Deputy President.—Now we shall take up the next resolution.

Dr. A. G. Menon.—Sir, since the Government Member in charge of the Department is new, the Government may move for adjourning the consideration of the next resolution.

Deputy President.—Under Standing Order No. 26 the resolution can be adjourned, but the motion to adjourn the same must come from the Government side.

Mr. T. V. Ramalinga Ayyar.—I move that the discussion of resolution No. 5, *viz.*, This Council requests the Government to introduce in the Legislative Council a Local Option Bill," be adjourned.

Mr. K. T. Mathew.—I second it. But it must come as the first resolution for the next meeting. There is a Bill regarding this matter pending with the Government for introducing which I had asked permission of the Government some three years ago. I have received no reply as yet. I request that this matter may be disposed of soon.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly